

DE HEER JEZUS IS INDERDAAD TE TYPEREN ALS 'DE MAN DIE ANDERS WAS'.

NIEMAND WAS ALS HIJ! MAAR HOE BLEEK DAT 'ANDERE'? EN WIE VIEL DAT OP?

de MAN die anders was

• door Gerard Kramer

... bij zijn geboorte

Het begon al voordat Hij geboren was. Het verloofde meisje Maria kreeg de engel Gabriël op bezoek. Hij verbaasde haar met de mededeling dat zij de moeder van een heel bijzondere Zoon zou worden, die als Zoon van de Allerhoogste zou regeren tot in eeuwigheid. Logisch dat Maria zich in alle nuchterheid eerst even afvroeg hoe dat zou kunnen gebeuren, aangezien ze nog niet getrouwd was en dus geen gemeenschap had met een man. Maar ze had het goed gehoord, en Gabriël legde het mysterie in al zijn grootheid in een paar zinnen uit: een Zoon van de Allerhoogste kon zij als meisje alleen voortbrengen als de Heilige Geest over haar kwam, als de kracht van de Allerhoogste haar overschaduwde (Lk2:31-35). En zo werd Maria, die genade bij God had gevonden, de gezegende onder de vrouwen; zij werd de moeder van de Heer (Lk2:30,42,43). Gods Zoon zou echter in Bethlehem geboren moeten worden, terwijl de aanstaande moeder in Nazareth verbleef. Micha had het lang tevoren voorspeld (Micha 5:1). Om dat te bereiken schakelde God even de hoogste gezagsdrager op aarde in, en dat was keizer Augustus. Deze charmante topbestuurder liet zich in zijn monetaire PR-campagne graag afbeelden als de bringer van de Pax Augusta, de door hem gestichte vredestand in het hele Romeinse rijk. Niets wijst erop dat deze vredevorst ooit heeft geweten welke belangrijke rol hij heeft mogen spelen rond de geboorte van de Man die anders was: de Vredevorst (Lk2:1-4). Los van Maria – en Jozef, die we haast zouden vergeten – waren de eerste mensen die inzagen hoe anders deze Baby was, een aantal herders. Aan deze ruige binken maakte een engel van de Heer duidelijk dat speciaal voor hen op die dag en in de stad van David (=Bethlehem) een Heiland was geboren, die Christus de Heer was. Daar was een hemelse legermacht, en God werd geprezen. En wat kregen ze te zien? Een kindje, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe. Ze gingen erheen, ze zagen wat hun was toegezegd, en ze verspreidden alles wat ze van de engel over dit Kind hadden gehoord (Lk2:8-20). Er kwamen ook wijzen uit het oosten op bezoek. Ze hadden zijn ster in het oosten gezien en kwamen de geboren Koning – die met zijn ouders inmiddels in een huis verbleef – huldigen (Mt2:1-2,11). Ze brachten bijzondere geschenken mee, van een soort dat je zelden op een kraamvisite zult zien: goud, wierook en mirre. God heeft

letterlijk hemel en aarde – engelen, een ster, een keizer – bewogen om te laten zien hoe bijzonder deze Baby was. God wilde dat ook andere mensen dit zouden gaan zien en in vervoering zouden raken over zijn Zoon. De oude Simeon en Anna zagen vervolgens wat anderen ontging, en loofden God (Lk2:25-38).

... als Kind

Kort doet Lukas verslag van de verwikkelingen rond de twaalfjarige Jezus in de tempel. Wie hadden daar in de gaten dat deze jongen anders was? De leraren. Zij zagen op die speciale dag een opmerkelijke jongen van twaalf die bij hen zat, naar hen luisterde en hun vragen stelde. Allen die Hem hoorden, verbaasden zich over zijn inzicht en zijn antwoorden (Lk2:46,47). Men stelde Hem dus ook vragen! Maar deze gesprekken waren voor Hem niet alleen interessante theologische gedachtewisselingen. Het ging om de dingen van zijn Vader, waarin Hij moest zijn – d.w.z. het kon niet anders dan dat de Heer Jezus ook als Kind van twaalf sprak over wat zijn leven inhield, en dat waren de dingen van zijn Vader. Degenen die dat moesten leren, waren Jozef en Maria. Zij begrepen niet helemaal wat hun Zoon bedoelde. Is het niet bijzonder dat de jonge Jezus desondanks met hen meeging naar Nazareth, en hun onderdanig was (Lk2:49-51)? Over zijn jeugd wordt verder niets geschreven. We weten dat Hij bekend stond als 'de Zoon van de timmerman' (Mt13:55), ja ook zelf 'de timmerman' werd genoemd (Mk6:3). Hij heeft dus ook gewoon een vak geleerd en uitgeoefend.

... in de ogen van Johannes de Doper

Johannes de Doper was familie van de Heer Jezus. Het gemak waarmee vaak beweerd wordt dat beiden neven van elkaar waren, is verbazingwekkend. Het enige dat we zeker weten, is dat Johannes' moeder Elizabeth in Lk1: 36 een bloedverwante van Maria wordt genoemd. Hoe ver die verwantschap ging, is onbekend. Hoe dan ook: toen Jezus ongeveer dertig jaar oud was en zijn openbare dienst begon, werd Hij door zijn iets oudere familielid Johannes gedoopt. We mogen dus aannemen dat beiden elkaar dus al hun leven lang kenden! Toch zegt Johannes over Hem: 'Ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël

openbaar wordt, daarom ben ik komen dopen met water'. (...) 'En ik kende Hem niet; maar Hij die mij heeft gezonden om te dopen met water, die zei mij: Op wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het die met [de] Heilige Geest doopt. En ik heb gezien en getuigd dat Deze de Zoon van God is' (Jh1:30-34). Johannes heeft beseft dat hij zijn familielid Jezus kende, en toch ook weer niet. Openbaring van God Zelf was nodig om Johannes tot de overtuiging te brengen dat Jezus de Zoon van God was. Vlees en bloed hadden hem dat niet geopenbaard. Het zelfde zien we bij Maria, bij Jozef, bij de herders, bij de wijzen, bij Simeon en bij Anna.

... in de ogen van de eerste discipelen

Johannes had vervolgens over Jezus gesproken en in Hem het Lam van God gezien. Anderen hoorden dit en volgden Jezus. Ze werden zijn leerlingen. Een volle dag bracht Jezus met twee van zulke discipelen door. Hij investeerde tijd in mensen en sprak met hen als een profeet. Zij zagen in Hem de Messias, de Zoon van God, de Koning van Israël; zij geloofden in Hem (Jh1:35-52; 2:11)!

... in de ogen van de Samaritaanse vrouw

De Heer kwam waar andere Joden niet kwamen - in Samaria - en sprak met mensen met wie andere Joden niet spraken - met een vrouw. Het gesprek van de Heer met de Samaritaanse vrouw is overbekend. Hij sprak met haar, won haar hart en raakte haar geweten. Uiteindelijk moest ze wel erkennen dat deze Joodse Man een Profeet en de Messias was. Hij had haar alles verteld wat zij gedaan had (Jh4:29,39); was Hij niet de Christus? Zo direct had zij, toen Hij met haar sprak, ervaren en elooft wie Hij was. Zo getuigde zij ook van Hem.

... in de ogen van het volk

Het volk was gewend aan rabbi's die onderwijs gaven uit de wet. Deze mensen voelden zich vaak ver verheven boven de grote massa die de wet niet kende. Maar toen kwam Jezus, en zijn onderwijs was heel anders. De menigten stonden versteld over zijn leer; want Hij leerde hen als iemand die gezag had, en niet als hun schriftgeleerden (Mt7:28-29). Bij Hem was er geen onderscheid tussen leer en leven. Hij stelde onverbloemd vast dat mensen die zich niet bekeerden, in hun zonde en in hun zonden zouden sterven (Jh8:21,24). Waarom kon Hij dat zeggen? Omdat Hij op hun vraag: 'Wie bent u?' kon antwoorden: 'Geheel wat Ik ook tot u spreek' (Jh8:25). Niemand had de moed of het vermogen die woorden te weerleggen. Hij was geheel wie Hij zei te zijn!

... in de ogen van Gerard Kramer

Zo, dat staat er. Ik wilde gewoon even kijken hoe het eruit zag als ik mijn eigen naam boven dit stukje schreef, en dan vervolgens alles weer weghalen. Want ik ben er nog steeds niet aan gewend dat men graag wil dat schrijvers en sprekers ook iets van zichzelf laten zien. Maar het is, denk ik, toch goed dit kopje te laten staan. Want zo moet ik heel bewust, maar ook heel voorzichtig en bescheiden, vertellen waarom de Heer Jezus ook in mijn ogen de Man is die anders is. Dat is een goede, niet

eenvoudige oefening. Laat ik allereerst zeggen dat het totaal andere van de Heer Jezus voor mij hierin bestaat, dat ik in Hem nog nooit teleurgesteld ben. En dat is een groot verschil met andere mensen, want in velen van hen ben ik zeker teleurgesteld geraakt. Ik denk daarbij niet alleen aan mensen die mij zeer dierbaar zijn, zoals mijn vrouw en kinderen. Bij tijd en wijle stellen zij mij teleur – en zij zijn even zo vaak teleurgesteld in mij, dat weet ik zeker. Gelukkig is er altijd een weg terug, via de weg van belijdenis en vergeving. Een tijd lang was ik zo onnozel en naïef te denken dat ik in broeders en zusters in Christus niet teleurgesteld zou kunnen raken. Op hen, de familie van God, kon ik altijd rekenen. Zij zouden mij bovendien nooit verkeerde bedoelingen of onwaarheden toeschrijven, en niet achter mijn rug om kletsen – dat soort gedrag hoorde immers (dacht ik) bij de wereld, niet bij geliefde broeders en zusters in Christus. Inmiddels weet ik helaas beter - een beetje laat, misschien. Wat een ontzuivering, en vooral: wat een teleurstelling! En dan weet je ineens heel zeker: de Heer Jezus is werkelijk totaal anders! Hij spreekt mij altijd rechtstreeks aan, ook als Hij mij moet corrigeren of vermanen. Hij doet dat door zijn woord, door zijn Geest, recht in mijn hart, en altijd vol liefde, altijd echt, vanuit zijn eigen hart dat het beste met mij voor heeft. Daarmee kom ik aan het tweede punt. De Heer Jezus is totaal anders dan anderen omdat Hij mij onvoorwaardelijk en ononderbroken liefheeft. Ook als ik daartoe geen aanleiding geef. Hoe dat kan, blijft voor mij iets onbegrijpelijk. Bij Hem mag ik altijd terugkomen als ik Hem onteerd heb doordat ik niet zijn gezindheid uitstraalde naar mijn collega's, mijn vrouw en kinderen, mijn broeders en zusters. Denken aan zijn liefdevolle Persoon is de beste manier om mij te laten inzien tegenover wie ik iets moet belijden of rechtzetten. Zoals de Samaritaanse vrouw als het ware smolt in de warmte van zijn liefdevolle woorden, zo mag ik dankbaar zijn voor de grote liefde van Hem die totaal anders is – de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgegeven.